

Downloaded via the EU tax law app / web

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

1. dubna 2014*(1)

„řízení o p?edb?žné otázce – Svoboda usazování – Korporační da? – Da?ová úleva – Skupiny společností a konsorcia – Vnitrostátní právní p?edpisy umožňující p?evedení ztrát mezi společnostmi, která je ?lenem konsorcia, a společnostmi, která je ?lenem skupiny, je? jsou mezi sebou propojeny prostřednictvím ‚propojující společností‘, která je zároveň ?lenem dané skupiny i daného konsorcia – Podmínka, aby ‚propojující společnost‘ byla rezidentem – Diskriminace podle místa sídla společnosti – Mate?ská zast?ešující společnost skupiny, která je usazena ve t?etím stát? a která prostřednictvím společností usazených ve t?etích státech vlastní společnosti usilující o vzájemné p?evád?ní ztrát“

Ve věci C?80/12,

jejímž p?edm?tem je žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce na základ? ?látku 267 SFEU, podaná rozhodnutím First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Spojené království) ze dne 19. prosince 2011, došlým Soudnímu dvoru dne 15. února 2012, v ?ízení

Felixstowe Dock and Railway Company Ltd,

Savers Health and Beauty Ltd,

Walton Container Terminal Ltd,

WPCS (UK) Finance Ltd,

AS Watson Card Services (UK) Ltd,

Hutchison Whampoa (Europe) Ltd,

Kruidvat UK Ltd,

Superdrug Stores plc

proti

The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs,

SOUDNÍ DV?R (velký senát),

ve složení V. Skouris, p?edseda, K. Lenaerts, místop?edseda, M. Ileši?, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Borg Barthet, M. Safjan, p?edsedové senát?, A. Rosas, J. Malenovský, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.?C. Bonichot (zpravodaj), A. Arabadžev, D. Šváby a A. Prechal, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kancelá?e: L. Hewlett, vrchní rada,

s p?ihlédnutím k písemné ?ásti řízení a po jednání konaném dne 3. září 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, WPCS (UK) Finance Ltd, AS Watson Card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd a Superdrug Stores plc P. Bakerem, QC a N. Shaw, QC,
- za vládu Spojeného království J. Beeko a A. Robinsonem, jako zmocněnci, ve spolupráci s D. Goyem, QC, a G. Facennem, barrister,
- za německou vládu T. Henzem, jako zmocněncem,
- za francouzskou vládu D. Colasem a J.-S. Pilczerem, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu J. Langerem, C. Schillemans a C. Wissels, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi W. Möllsem a R. Lyalem, jako zmocněnci,

po vypořádání stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 24. října 2013,
vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 49 SFEU a 54 SFEU.

2 Tato žádost byla podána ve sporu, v němž proti sobě stojí společnosti Felixstowe Dock and Railway Company Ltd, Savers Health and Beauty Ltd, Walton Container Terminal Ltd, WPCS (UK) Finance Ltd, AS Watson Card Services (UK) Ltd, Hutchison Whampoa (Europe) Ltd, Kruidvat UK Ltd a Superdrug Stores plc na straně jedné a Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs na straně druhé, a jehož předmětem je uplatnění právních předpisů týkajících se daňové úlevy pro skupinu v rámci konsorcia.

Právní rámec

3 Zákon z roku 1988 o daních z příjmů a o korporátní dani (Income and Corporation Taxes Act 1988), ve znění úředně pro spor v původním řízení (dále jen „ICTA“), v článku 402 stanoví:

„1. S výhradou ustanovení této části a čl. 492 odst. 8 mohou být obchodní ztráty a jiné částky odpodíratelné ze základu korporátní daně v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 níže převedeny společnostmi (dále jen „převádějící společnost“) a na žádost jiné společnosti (dále jen „žádající společnost“) lze této žádající společnosti přiznat snížení korporátní daně nazývané „daňová úleva pro skupinu“.

2. Daňovou úlevu pro skupinu lze přiznat v případě, že převádějící a žádající společnost jsou členy stejné skupiny. Žádost podaná podle tohoto odstavce se nazývá „žádost skupiny“.

3. Daňová úleva pro skupinu může být také přiznána v případě převádějící a žádající společnosti, pokud je jedna z těchto společností členem konsorcia a druhá je:

- a) obchodní společností, která je ve vlastnictví konsorcia a která není 75% dceřinou společností žádné společnosti nebo
- b) obchodní společností,

- i) která je 90% dceřinou společností holdingové společnosti, která je ve vlastnictví konsorcia, a
- ii) která není 75% dceřinou společností jiné než holdingové společnosti, nebo
- c) obchodní společností, která je ve vlastnictví konsorcia a není 75 % dceřinou společností žádné společnosti

nebo v souladu s článkem 406, pokud je jedna z těchto společností členem skupiny společností a druhá je ve vlastnictví konsorcia a jiná společnost je členem jak skupiny, tak i konsorcia. Žádost podaná podle tohoto odstavce se nazývá „žádost konsorcia“.

3A. Daňovou úlevu pro skupinu lze přiznat pouze tehdy, když je splněna následující podmínka, a to jak v případě převádějí společnosti, tak i žádající společnosti.

3B. Podmínkou je, že se musí jednat o společnost, která je rezidentem ve Spojeném království, nebo o společnost-nerezidenta, která vykonává podnikatelskou činnost ve Spojeném království prostřednictvím stálé provozovny.

4. Žádost konsorcia nelze podat, pokud je zisk z prodeje základního kapitálu jiné společnosti nebo její holdingové společnosti, kterou člen vlastní, považován za příjem z podnikatelské činnosti daného člena.

5. Za podmínek stanovených v této kapitole mohou dvě nebo více žádajících společností podat žádosti vztahující se ke stejné převádějí společnosti a ke stejnému účetnímu období uvedené převádějí společnosti.

6. Platba za daňovou úlevu pro skupinu

a) se nezohledňuje při výpočtu zisku a ztrát ani jedné ze společností pro účely korporátní daně a

b) není pro účely zákonů týkajících se korporátní daně považována za rozdělení [...];

a ve smyslu tohoto odstavce se „platbou za daňovou úlevu pro skupinu“ rozumí platba provedená žádající společností vůči převádějí společnosti v souladu se smlouvou uzavřenou mezi nimi ohledně částky převáděné z titulu daňové úlevy pro skupinu, přičemž tato platba nesmí být vyšší než tato částka.“

4 Článek 406 odst. 1 a 2 ICTA stanoví:

„1. Pro účely tohoto článku se rozumí:

a) „propojující společností“ společnost, která je členem konsorcia a je také členem skupiny společností;

b) „společností konsorcia“ ve vztahu k propojující společnosti společnost ve vlastnictví konsorcia, jehož členem je propojující společnost;

c) „členem skupiny“ ve vztahu k propojující společnosti společnost, která je členem skupiny, jejímž členem je také propojující společnost, avšak sama není členem konsorcia, jehož členem je propojující společnost.

2. Za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4 platí, že může-li propojující společnost (bez ohledu na neexistenci zisku) podat žádost konsorcia ve vztahu k obchodním ztrátám nebo jiným

částkám, které jsou odpoditatelné ze základu dan? v daném ú?etním období spole?nosti, jež je ?lenem konsorcia, m?že ?len skupiny podat žádost konsorcia, kterou mohla podat propojující spole?nost; [...]“

5 Podle ?l. 413 odst. 3 písm. a) ICTA:

„se má za to, že dv? spole?nosti jsou ?leny skupiny spole?ností, pokud je jedna 75% dce?inou spole?ností druhé nebo jsou ob? 75% dce?inými spole?nostmi t?etí spole?nosti, [...]“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žné otázky

6 Hutchison Whampoa Ltd (dále jen „mate?ská zast?ešující spole?nost“) je spole?nost se sídlem v Hongkongu.

7 Žádající spole?nosti jsou spole?nosti se sídly ve Spojeném království. Tyto spole?nosti jsou jakožto nep?ímé dce?iné spole?nosti vlastn?né z nejmén? 75 % zast?ešující mate?skou spole?ností ?leny skupiny ve smyslu ?l. 413 odst. 3 písm. a) ICTA.

8 Hutchison 3G UK Ltd (dále jen „spole?nost p?evád?jící ztráty“) je spole?nost rovn?ž se sídlem ve Spojeném království. Je nep?ímo vlastn?na konsorciem a z toho titulu p?edstavuje spole?nost konsorcia ve smyslu ?l. 406 odst. 1 písm. b) ICTA.

9 Doty?né konsorcium sestává mimo jiné ze spole?nosti Hutchison 3G UK Investment Sàrl (dále jen „propojující spole?nost“) se sídlem v Lucembursku. Tato spole?nost, která je zárove? ?lenem skupiny zmín?né v bod? 7 i ?lenem konsorcia zmín?ného v bod? 8 tohoto rozsudku, je propojující spole?ností ve smyslu ?l. 406 odst. 1 písm. a) ICTA. Jinými slovy, žádající spole?nosti jsou se spole?ností p?evád?jící ztráty propojeny ve smyslu da?ových právních p?edpis? Spojeného království týkajících se da?ové úlevy pro skupinu v rámci konsorcia prost?ednictvím této spole?nosti.

10 Propojující spole?nost je 100% vlastn?na jinou spole?ností, Hutchison Europe Telecommunications Sàrl, která má sídlo v Lucembursku.

11 Hutchison Europe Telecommunications Sàrl je sama nep?ímo vlastn?na mate?skou zast?ešující spole?ností, a to prost?ednictvím r?zných spole?ností, z nichž n?které mají sídlo ve t?etích státech.

12 Vzhledem k tomu, že p?edm?tem podnikání spole?nosti p?evád?jící ztráty je z?ízení a provozování mobilní telefonní sí?, vynaložila tato spole?nost vysoké investice, které v letech 2002 až 2005 zatížily provozní ?ást její výsledovky.

13 Ztráty vyplývající z této ?innosti mohly být podle ?lánk? 402 až 413 ICTA zapo?ítány proti da?ovým zisk?m jiných spole?ností-rezident?, které jsou ?leny skupiny nebo konsorcia.

14 Žádající spole?nosti, které v týchž obdobích vykázaly zisk, cht?ly této možnosti využít a za tím ú?elem podaly u da?ových orgán? Spojeného království žádosti o da?ovou úlevu pro skupinu v rámci konsorcia na základ? ?l. 402 odst. 3 a ?látku 406 ICTA.

15 Jejich žádost byla zamítnuta s od?vodn?ním, že propojující spole?nost není da?ovým rezidentem ve Spojeném království ani v n?m nevykonávala podnikatelskou ?innost prost?ednictvím stále provozovny. Toto od?vodn?ní bylo napadeno p?ed First-tier Tribunal (Tax Chamber), který se následn? rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žné otázky:

„1) V případě, že

a) právní předpisy členského státu (jako je Spojené království [Velké Británie a Severního Irsku]) stanoví, že společnost [...] může žádat o daňovou úlevu pro skupinu z titulu ztráty společnosti, která je ve vlastnictví konsorcia [...], pod podmínkou, že společnost, která je členem stejné skupiny společností jako žádající společnost, je také členem konsorcia [...], a že

b) mateřská společnost skupiny společností (která sama není žádající společností, společností konsorcia ani propojující společností) nemá státní příslušnost Spojeného království ani žádného jiného členského státu,

brání články 49 [SFEU] a 54 SFEU požadavku, aby „propojující společnost“ byla buď rezidentem ve Spojeném království, nebo ve Spojeném království vykonávala obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny nacházející se v tomto státě?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je Spojené království povinno napravit situaci žádající společnosti (například tím, že této společnosti umožní požádat o daňovou úlevu za ztráty společnosti konsorcia) v případě, že:

a) „propojující společnost“ využila svobody usazování, ale společnost konsorcia a žádající společnosti nevyužily žádnou svobodu chráněnou unijním právem,

b) spojení mezi převáděcí společností a žádající společností tvoří společnost, z nichž některé nejsou usazeny v E[vropské unii nebo v Evropském hospodářském prostoru]“

K předložným otázkám

16 Podstatou otázek předkládajícího soudu, kterými je třeba se zabývat společně, je, zda musí být články 49 SFEU a 54 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které připouštějí možnost, aby na společnost-rezidenta, která je členem skupiny, byly provedeny ztráty generované jinou společností-rezidentem, která je členem konsorcia, jestliže je i „propojující společnost“, která je zároveň členem této skupiny i tohoto konsorcia, rezidentem v uvedeném členském státě, bez ohledu na to, kde jsou rezidenti společnosti, jež samy nebo prostřednictvím zprostředkovatelských společností vlastní kapitál propojující společnosti a ostatních společností dotčených převáděním ztrát, ale které vylučují takovou možnost v případě, že propojující společnost je usazena v jiném členském státě.

17 Svoboda usazování, kterou článek 49 SFEU přiznává příslušníkům Unie, pro ně zahrnuje přístup k samostatné výdělečné činnosti a jejich výkon, jakož i zakládání a řízení podniků za stejných podmínek, jako jsou podmínky stanovené právními předpisy členského státu usazení pro jeho vlastní státní příslušníky. V souladu s článkem 54 SFEU zahrnuje pro společnosti založené podle právních předpisů některého členského státu, jež mají sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu uvnitř Unie, právo vykonávat činnosti v dotyčném členském státě prostřednictvím dceřiných společností, poboček nebo zastoupení (rozsudky ze dne 21. září 1999, Saint-Gobain ZN, C-307/97, EU:C:1999:438, bod 35, a ze dne 13. prosince 2005, Marks & Spencer, C-446/03, EU:C:2005:763, bod 30).

18 Takové právní předpisy, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, přitom podléhají možnosti převést prostřednictvím daňové úlevy ztráty generované společností, jež je daňovým rezidentem v některém z členských států a je členem konsorcia, na jinou společnost, jež je daňovým rezidentem v témž členském státě a je členem skupiny, podmínce, aby propojující společnost, která je zároveň členem této skupiny i tohoto konsorcia, byla rezidentem v uvedeném

ženském stát? nebo aby v n?m vykonávala podnikatelskou ?innost prostřednictvím stále provozovny.

19 Taková da?ová úleva, jako je úleva dot?ená ve v?ci v p?vodním ?ízení, představuje pro doty?né spole?nosti da?ové zvýhodn?ní. Tím, že urychluje odepsání ztrát ztrátových spole?ností prostřednictvím jejich bezprost?edního zapo?tení proti zisk?m jiných spole?ností skupiny, poskytuje skupin? zvýhodn?ní týkající se hotovostního toku (rozsudek Marks & Spencer, EU:C:2005:763, bod 32).

20 Podmínka, aby propojující spole?nost byla rezidentem, zavádí v tomto ohledu rozdílné zacházení se spole?nostmi-rezidenty propojenými ve smyslu vnitrostátních da?ových právních p?edpis? prostřednictvím propojující spole?nosti usazené ve Spojeném království, na které se p?edm?tné da?ové zvýhodn?ní vztahuje, oproti spole?nostem-rezident?m propojeným prostřednictvím propojující spole?nosti usazené v jiném ženském stát?, na které se p?edm?tné zvýhodn?ní nevztahuje.

21 Toto rozdílné zacházení ?iní usazení propojující spole?nosti v jiném ženském stát? mén? atraktivním z da?ového hlediska, nebo? použitelné vnitrostátní právní p?edpisy p?iznávají p?edm?tné da?ové zvýhodn?ní jen v p?ípad?, že jsou propojující spole?nosti usazené ve Spojeném království.

22 Okolnost, že ve sporu v p?vodním ?ízení nedošlo k omezení svobody usazování u žádajících spole?ností usazených ve Spojeném království, nemá vliv na konstatování, u?in?né v p?edchozím bod?, o existenci rozdílného zacházení mezi spole?nostmi-rezidenty propojenými prostřednictvím propojující spole?nosti usazené ve Spojeném království a spole?nostmi-rezidenty propojenými prostřednictvím propojující spole?nosti usazené v jiném ženském stát?.

23 Soudní dv?r totiž již d?íve rozhodl, že spole?nost se pro da?ové ú?ely m?že dovolávat omezení svobody usazování jiné spole?nosti, která je s ní propojena, v rozsahu, v n?mž takové omezení má vliv na její vlastní zdan?ní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2012, Philips Electronics UK, C?18/11, EU:C:2012:532, bod 39).

24 Proto platí, že aby byla svoboda usazování ú?inná, musí v takové situaci, jako je situace dot?ená ve v?ci v p?vodním ?ízení, rovn?ž zahrnovat možnost žádajících spole?ností se jí dovolávat, jakmile tvrdí, že s nimi bylo z da?ového hlediska zacházeno mén? výhodn? ve srovnání s tím, jak by s nimi bylo zacházeno, kdyby se spole?ností p?evád?jící ztráty byly propojeny prostřednictvím propojující spole?nosti usazené ve Spojeném království.

25 Aby takové rozdílné zacházení bylo slu?itelné s ustanoveními Smlouvy o FEU týkajícími se svobody usazování, je t?eba, aby se bu? týkalo situací, které nejsou objektivn? srovnatelné, p?i?emž srovnatelnost p?eshrani?ní situace s vnitrostátní situací se musí zkoumat s ohledem na cíl sledovaný dot?enými vnitrostátními ustanoveními, nebo bylo od?vodn?no naléhavým d?vodem obecného zájmu (v tomto smyslu viz rozsudek Philips Electronics, EU:C:2012:532, bod 17 a citovaná judikatura).

26 V souvislosti se srovnatelností je nesporné, že situace spole?ností povinných k dani propojených prostřednictvím propojující spole?nosti usazené ve Spojeném království a spole?ností povinných k dani propojených prostřednictvím propojující spole?nosti usazené v jiném ženském stát? je z hlediska možnosti vzájemného p?evád?ní ztrát generovaných ve Spojeném království prostřednictvím da?ové úlevy pro skupinu v rámci konsorcia a s ohledem na cíl takového da?ového systému, jako je systém dot?ený ve v?ci v p?vodním ?ízení, objektivn? srovnatelná.

27 K naléhavým důvodům obecného zájmu, které by mohly odvodnit omezení svobody usazování, je třeba poukázat na to, že vláda Spojeného království ve svých písemných vyjádřeních ani na jednání žádný takový důvod neuvedla.

28 Za těchto podmínek musí předkládající soud ověřit, jaké cíle sleduje vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení.

29 Za těchto okolností, a aby byla předkládajícímu soudu dána užitečná odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen, je třeba podotknout, že na podporu takového systému by nebylo možné s úspěchem namítat ani zachování zdaňovacích pravomocí mezi členskými státy, ani boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem.

30 Jestliže Soudní dvůr uznal, že cíl zachování zdaňovacích pravomocí mezi členskými státy je legitimní (viz zejména rozsudek ze dne 29. listopadu 2011, National Grid Indus, C-371/10, EU:C:2011:785, bod 45), aby byla zachována symetrie mezi pravomocí ke zdanění zisků a možností odečítat ztráty (viz rozsudek ze dne 15. května 2008, Lidl Belgium, C-414/06, EU:C:2008:278, bod 33), je třeba konstatovat, že v takové situaci, jako je situace dotčená ve věci v původním řízení, není zdaňovací pravomoc hostitelského členského státu, na jehož území je vykonávána hospodářská činnost, ze které vyplynuly ztráty společnosti konsorcia, nijak dotčená možností převést prostřednictvím daňové úlevy na společnost-rezidenta ztráty, které vznikly jiné společnosti, jestliže je i tato jiná společnost daňovým rezidentem na území tohoto členského státu (v tomto smyslu viz rozsudek Philips Electronics, EU:C:2012:532, body 25 a 26).

31 Vnitrostátní opatření omezující svobodu usazování může být odvodněno i tehdy, vztahují-li se na boj proti listě vykonstruovaným operacím, jejichž cílem je uniknout uplatnění právních předpisů dotčeného členského státu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. července 1998, ICI, C-264/96, EU:C:1998:370, bod 26; ze dne 12. prosince 2002, Lankhorst-Hohorst, C-324/00, EU:C:2002:749, bod 37; ze dne 11. března 2004, de Lasteyrie du Saillant, C-9/02, EU:C:2004:138, bod 50, a Marks & Spencer, EU:C:2005:763, bod 57).

32 Takové opatření by mohlo být odvodněno i cílem spočívajícím v boji proti daňovým rážím.

33 Soudní dvůr nicméně rozhodl, že k tomu, aby omezení svobody usazování mohlo být odvodněno takovými důvody, musí být specifickým cílem takového omezení zabránit jednání spočívajícím ve vytváření listě vykonstruovaných operací, zbavených hospodářské podstaty, s cílem vyhnout se dani obvykle dlužné ze zisků z činností vykonávaných na území státu (rozsudek ze dne 12. září 2006, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, EU:C:2006:544, bod 55).

34 Tak tomu ovšem zjevně není v případě takových vnitrostátních právních předpisů, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení, které nijak nesledují specifický cíl boje proti listě vykonstruovaným operacím, ale jejichž účelem je přiznat daňové zvýhodnění společností náležejícím ke skupinám obecně a v rámci konsorcií zvláště.

35 Z výše uvedeného vyplývá, že omezení svobody usazování, které namítají žádající společnosti, nelze odvodnit naléhavými důvody obecného zájmu vycházejícími z cíle směřujícího k zachování vyváženého rozdělení zdaňovacích pravomocí mezi členské státy nebo z boje proti listě vykonstruovaným operacím.

36 Právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení tudíž představují omezení, které je články 49 SFEU a 54 SFEU zakázáno.

37 Tento závěr nemůže být vyvrácen ani okolností, kterou uvádí předkládající soud, a sice že mateřská zastávající společnost skupiny a konsorcia, jakož i některé zprostředkovatelské společnosti z těchto majetkové ústí, jsou usazené ve třetích státech.

38 Taková okolnost totiž nemůže mít vliv na uplatnění svobody usazování společnostmi, na které se může vztahovat daňové zvýhodnění stanovené takovými vnitrostátními právními předpisy, jako jsou předpisy dotčené ve věci v původním řízení.

39 Je sice pravda, že na rozdíl od kapitoly Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu neobsahuje kapitola týkající se svobody usazování žádné ustanovení, kterým by se její ustanovení rozšířovala i na situace, v nichž jsou zapojeni státní příslušníci třetích států, kteří jsou usazeni mimo Unii. Proto se jejich ustanovení nemůže dovolávat společnost usazená ve třetím státě (obdobně, v souvislosti s volným pohybem služeb, viz rozsudek ze dne 3. října 2006, *Fidium Finanz*, C-452/04, EU:C:2006:631, bod 25).

40 Z žádného ustanovení unijního práva ovšem nevyplývá, že by původ podílníků – fyzických nebo právnických osob – společností, které jsou rezidenty na území Unie, měl dopad na právo těchto společností dovolávat se svobody usazování. Jak podotkl generální advokát v bodě 60 svého stanoviska, status společnosti usazené v Unii je v souladu s článkem 54 SFEU založen na místě sídla společnosti a právním řádu, podle kterého je společnost založena, a nikoliv na státní příslušnosti jejích podílníků.

41 Z hlediska systému daňové úlevy pro skupinu v rámci konsorcia ve Spojeném království v podobě, v jaké vyplývá z právních předpisů dotčených ve věci v původním řízení, je nadto v každém případě bezvýznamné, kde jsou rezidenty zastávající mateřská společnost a zprostředkovatelské společnosti kontrolující společnost usilující o vzájemné převádění ztrát. Kromě podmínky, aby propojující společnost byla rezidentem, totiž ustanovení ICTA ve znění ústinném v době rozhodné z hlediska sporu v původním řízení nestanovila nic k umístění jakékoli jiné společnosti, která by v těchto majetkové ústí mezi žádajícími společnostmi a společnostmi převádějícími ztráty stála mezi nimi nebo nad nimi. V této souvislosti vláda Spojeného království na jednání připustila, že taková daňová úleva, jako je úleva požadovaná ve sporu v původním řízení, mohla být na základě těchto ustanovení přiznána v případě, že by propojující společnost byla usazena ve Spojeném království, aniž by tomu bránila skutečnost, že by mateřská zastávající společnost a zprostředkovatelské společnosti skupiny byly usazeny ve třetím státě.

42 Na položené otázky je proto třeba odpovědět, že články 49 SFEU a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které připouštějí možnost, aby na společnost-rezidenta, která je členem skupiny, byly převedeny ztráty generované jinou společností-rezidentem, která je členem konsorcia, jestliže je i „propojující společnost“, která je zároveň členem této skupiny i tohoto konsorcia, rezidentem v uvedeném členském státě, bez ohledu na to, kde jsou rezidenty společnosti, jež samy nebo prostřednictvím zprostředkovatelských společností vlastní kapitál propojující společnosti a ostatních společností dotčených převáděním ztrát, ale které vyloučí takovou možnost v případě, že propojující společnost je usazena v jiném členském státě.

K nákladem řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Články 49 SFEU a 54 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že brání právním předpisům členského státu, které připouštějí možnost, aby na společnost-rezidenta, která je členem skupiny, byly provedeny ztráty generované jinou společností-rezidentem, která je členem konsorcia, jestliže je i „propojující společností“, která je zároveň členem této skupiny i tohoto konsorcia, rezidentem v uvedeném členském státě, bez ohledu na to, kde jsou rezidenti společnosti, jež samy nebo prostřednictvím zprostředkovatelských společností vlastní kapitál propojující společnosti a ostatních společností dotčených prováděním ztrát, ale které vyloučí takovou možnost v případě, že propojující společnost je usazena v jiném členském státě.

Podpisy.

1 Jednací jazyk: angličtina.